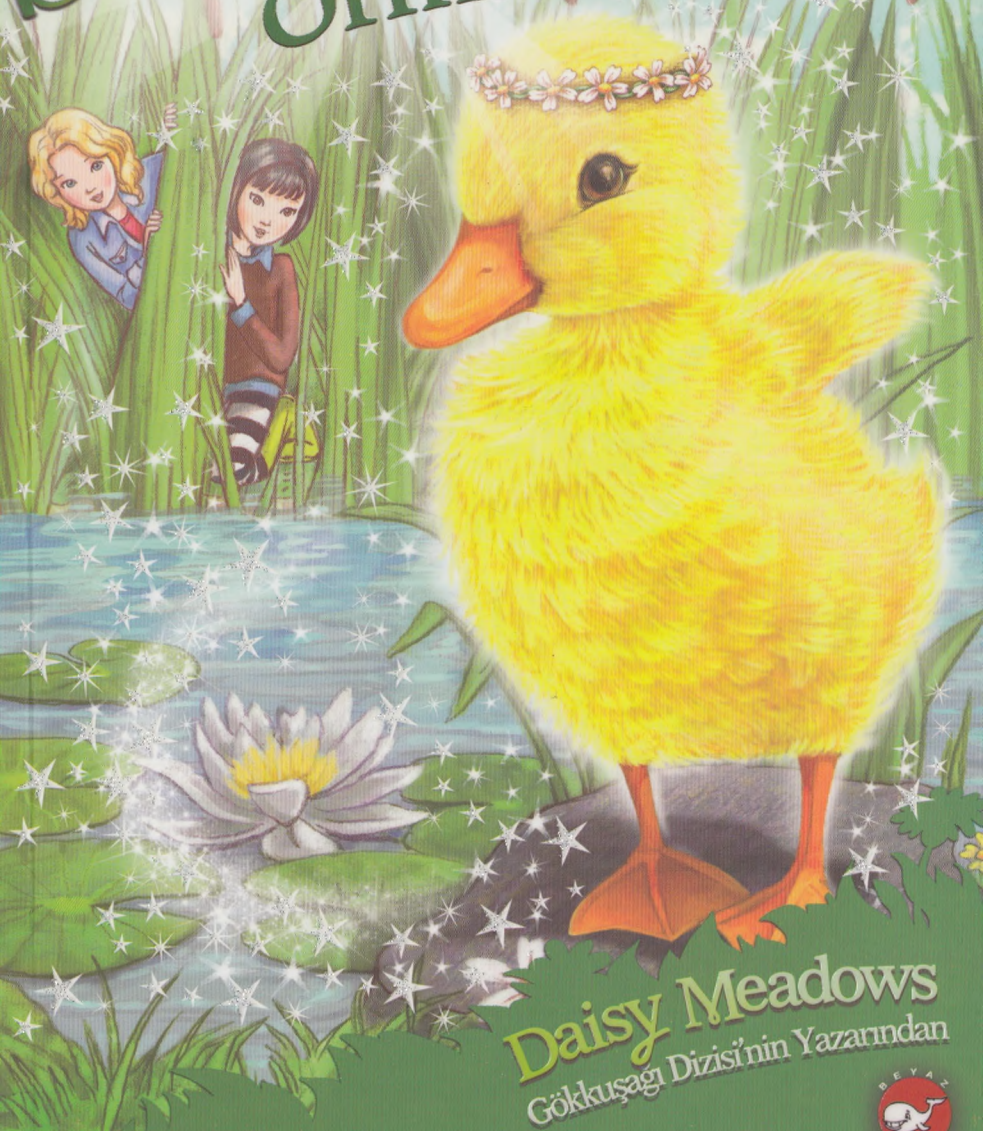

Dostluk Ormanı

Eli Sarıkanat
Tek Başına

Daisy Meadows
Gökkuşuğu Dizisi'nin Yazarından

Dostluk Ormanı

Sır tutabilir misin?

Lale ile Ceren, iki iyi arkadaş. İkisi de hayvanları çok seviyor. Dostluk Ormanı'nı keşfettikleri zaman hayalleri gerçek oluyor. Çünkü bu gizli dünyada yaşayan hayvanlar konuşabiliyor!

Ördek yavrusu Eli Sarıkanat'ın doğum günü!
Ailesi, onun için teknelerinde bir parti düzenleyecek.
Ama Boggitler, Sarıkanatların teknelerini çalıyor.
Lale ile Ceren ördek yavrusunu bulabilecek mi?

₺ 7.00

ISBN 978-975-999-842-4

www.beyazbalina.com.tr
www.istanbook.com.tr

7 yař
ve üstü

Valerie Wilding'e en derin teşekkürlerimle.

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2015
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul, 2017

DOSTLUK ORMANI SERİSİ- 3
Eli Sarıkanat Tek Başına
Daisy Meadows

Özgün Adı: Magic Animal Friends - 3
Ellie Featherbill All Alone

ISBN: 978-975-999-842-4

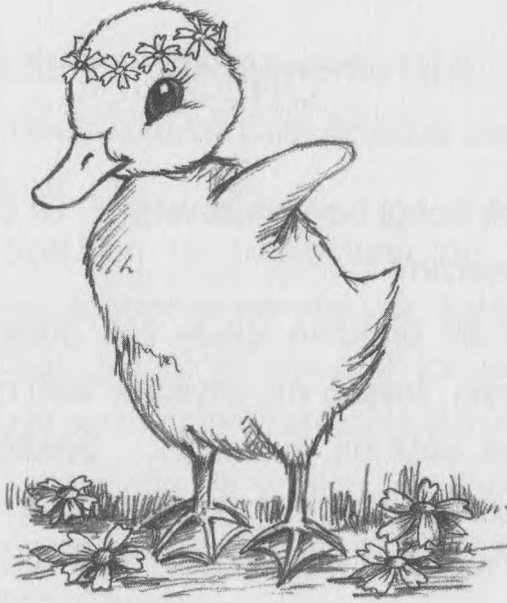
YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

© Metin: Working Partners Limited, 2014
© Kapak ve illüstrasyonlar: Orchard Books, 2014
© Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Çeviren: Şebnem Tansu
Editör: Filiz Çiçek Bil
Düzeltili: Ergül Karakaya
Son okuma: Aslı Onat
Grafik Uygulama: Kübra Yeşilyurt

Baskı ve cilt: **EKOSAN MATBAACILIK**
Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No:1 (Taral Tarım Binası)
Zeytinburnu - İstanbul

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr

Eli Sarıkanat

Tek Başına

Daisy Meadows

Çeviren: Şebnem Tansu

ÖNSÖZ

En çok hangi hayvanı seversin? En çok hangi rengi seversin?

Sihirli bir ormanın içinde çok güzel yanıtlar bulabilirsin. Tavşan mı, geyik mi, kedi mi... altın sarısı mı, yeşil mi, kırmızı mı... Sevdiğin hangi hayvan, hangi renk olursa olsun. Bu, seni Dostluk Ormanı'nda özel yapıyor. Öyle diyor Altın Kedi!

"Çiçekli Çalılık'ın, Dostluk Ormanı'ndaki tüm çiçeklerle bağı vardır. Çalılık çiçek açtığı sürece, ormandaki tüm çiçekler açacak". Sihirli güçler, hepimizin yaşamının birbiriyle olan bağınu vurguluyor.

Dostluk Ormanı'na girebilmek için önce kitabı okumaya başlamalısın. Sonrasında Lale ve Ceren'i takip etmen yeterli olacaktır. Orada iyi ve güzel olan çok şey var. Bir de "Dostluk Ormanı benim olacak. Yeşil, saçlar içindir, yapraklar için değil!

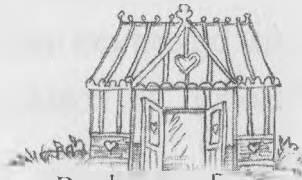
Onu yok edeceğim. Tüm hayvanlar bu ormanı terk edecek!" diyen kötü bir Cadı ile onun pis kokulu yaratıkları var.

Ama ieklerin ve hayvanların bu ormandan başka gidecek hiçbir yeri yok. Lale, Ceren ve Altın Kedi, güzellikleri korumak için verdikleri mücadeleye senin de eşlik etmeni bekliyor.

Sizler de ağaç dikerek, yakınındaki hayvanlara yiyecek ve su vererek bir sihir gerçekleştirebilirsiniz. Neden olmasın?

Pedagog ve zel Eđitim Uzmanı

Tolga Canay

Parlayan Ev

Güneşli Çimenliği

Çiçekli Çalılık

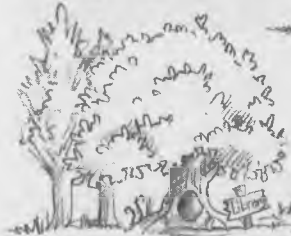
Altın Kedi'nin Mağarası

Zehirli Mantar Kafe

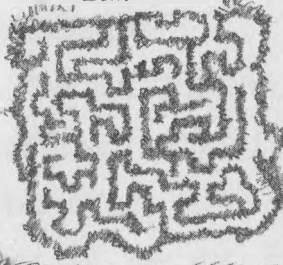
Zehirli Mantar Açıklığı

Bayan Tık Tık'ın Kütüphanesi

Dostluk Ağacı

Labirent

Gümüş Çeşme

Düğün Çiçeği Korusu

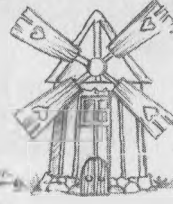

Fener

Dostluk Ormanı Haritası

Kaptan Bir
Numara Seyahat

Yel Değirmeni

Bay Zekitü'ün
İcat Barakası

Şaşkın Popi'nin
Mağarası

Hazine Ağacı

Pırlıtlı
Şelale

Sarıkanatların
Teknesi

Sü Değirmeni

Mağaraların
Girişi

Bataklık

Grizelda'nın
Kulesi

Sır saklayabilir misin?

Kuşlar "Saklar," dedi bana.

O zaman sihirli ormanı anlatayım sana.

*Eski meşe ağacındaki kapının
ardındadır bu orman.*

Haydi izle beni, geçelim o kapıdan!

Hiç bitmeyecek maceralarımız

*Tanış onlarla: Sirin Hayvan
Dostlarımız!*

Sevgiler,

Altın Kedi

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM: Ormandaki Dostlar	11
İKİNCİ BÖLÜM: Yüzgeçlikabuklar Yardıma Geliyor	23
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM: Teknedeki Boggitler	33
DÖRDÜNCÜ BÖLÜM: Silva ve Kız Kardeşler	41
BEŞİNCİ BÖLÜM: Adaya Yolculuk	47
ALTINCI BÖLÜM: Ez Onları! Parçala!	55
YEDİNCİ BÖLÜM: Vahşi Takip	63
SEKİZİNCİ BÖLÜM: Güller ve Kekler	75

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5800 S. UNIVERSITY AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RESEARCH REPORT

1. Title of the Report
2. Author(s)
3. Date
4. Summary
5. Introduction
6. Experimental
7. Results
8. Discussion
9. Conclusions
10. References

Birinci Bölüm

Ormandaki Dostlar

“Vaak! Vaak!”

Lale Haziran, “Baba!” diye seslendi, “ördek yavruları acıkmış!”

Babası, yaralı hayvanları tedavi ettiği masasını temizlerken, “Yemlerini ver de sevinsinler,” dedi. “Birkaç dakika sonra gelip yavruları kontrol edeceğim.”

Lale’nin en iyi arkadaşı Ceren, torbadan biraz yem aldı. “Burada olmak, sana ve ailene yardım etmek çok hoşuma gidiyor,” dedi Lale’ye.

“Ayrıca seninle iyi arkadaş olduğumuz için de çok mutluyum.”

Lale, Ceren’e gülümsedi. Annesiyle babasının, Pırlıtlı kasabasındaki evlerinin arkasındaki ahırdan bozma Minik Patilere Yardım Hastanesi’nde çalışıyorlardı. Kızların ikisi de hastanede çalışmayı ve hastanenin dışındaki barınaklarda bulunan hayvanları beslemeyi seviyordu.

Ördek yavruları, kısa sürede tüm yemleri silip süpürdü.

Bay Haziran içlerinden birini masanın üstüne koyarken, “Gel bakalım obur,” dedi.

“Şimdi onlara ne olacak?” diye sordu Ceren.

Lale, “Babam iyileştiklerine karar verirse onları bulduğumuz yere, Pırlıtlı Nehri’ne bırakacağız,” diye açıkladı. “Zavallı yavrular anneleri tarafından terk edilmiş. Yalnız ve aç kalmışlar.”

Bay Haziran ördek yavrusunu bir kutuya bırakırken, "Tüyler, iyi. Ayaklar ve gaga, mükemmel. Ağırlık, harika," dedi. "Sıradaki?"

Ceren üçüncü yavruyu eline alırken Lale de dikkatle sıradaki ördek yavrusunu uzattı.

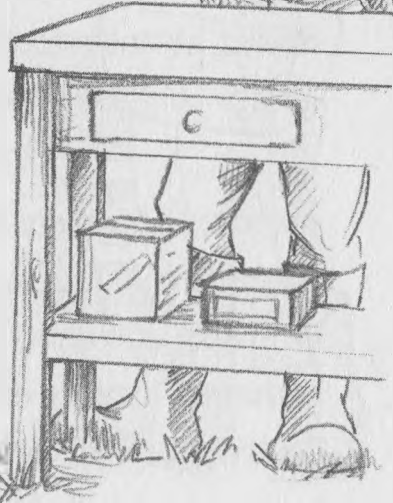
Ceren küçük yavruyu şefkatle okşarken, "Tüyleri o kadar yumuşak ki," dedi.

"Kendi başlarına yiyecek bulmayı becerebilecekler mi?"

"Kesinlikle!" dedi Lale. "Son birkaç günü, bizim gölette ördek yemi, ot, kurtçuk ve solucan yiyerek geçirdiler."

"Iyyy!" diyen Ceren, sarı saçlarını sallayarak ürpermiş gibi yaptı.

Bay Haziran kahkaha attı.
"Senin için iğrenç olabilir

ama ördekler için öyle değil!" diyerek son ördek yavrusunu kutuya bıraktı. "Gitmeye hazırlar!"

"Onları biz bırakabilir miyiz?" diye sordu Lale.

Ceren de, "Lütfen?" diye yalvardı.

"Tabii ki," dedi Bay Haziran. Kutuyu kaldırıp Ceren'e verdi. "Bunları sen taşı, Lale de sana, bu ufaklıkları tam olarak nerede bulduğumuzu gösterebilirsin. İyi eğlenceler!"

Pırlı Nehri'ne doğru yola koyuldular. Ceren dikkatle yürüyor, kutuyu düzgün tutuyordu. Ördek yavrularının kutunun kenarlarına tırmanmaya çalıştığını duyabiliyorlardı.

Lale, "Babam eğleneceğimizden emin olabilir," diyerek gülümsedi. "Özellikle de Altın Kedi buralardayken!"

Altın Kedi, konuşan hayvanlarla dolu sihirli bir dünya olan Dostluk Ormanı'ndan geliyordu. Lale ile Ceren onunla şimdiden, ormanda iki macera yaşamışlardı. Kızlar, –onları ormandan kovmak isteyen– kötü cadı Grizelda'dan kurtulmaları için Dostluk Ormanı'ndaki hayvanlara yardım etmişti.

“Umarım Altın Kedi'yi yakında görürüz,” dedi Ceren.

Lale başını salladı. “Grizelda kötü şeyler yapmaya kalkarsa bizi bulacağını söylemişti.”

Kızlar, ördek yavrularını, nehirdeki taşların bittiği yerde yavaşça suya bıraktılar.

Yavrular gagalarını suya batırdılar ve birlikte yüzdüler. Yavaş yavaş cesaretleri arttı ve içlerinden biri ot yemek için kıyıya çıktı.

Lale, gömleğini silkelemek için ayağa kalktığında bacağına yumuşak bir şeyin değdiğini hissetti. Bunun bir ördek yavrusu olduğunu düşündü ama onun yerine altın rengi tüyleri ve taze yapraklar gibi yemyeşil gözleri olan, güzel bir kedi gördü.

Sevinçle, "Altın Kedi!" diye bağırdı. "Geri döndün!"

Kızlar mırılayan kediyi okşadılar. Ayaklarının arasında gezinen Altın Kedi, onlara bakıp miyavladı ve Pırlıtlı Nehri'ndeki taşlara doğru atıldı. Sonra da arkasına dönüp tekrar onlara baktı. Kızlar, kedinin onu takip etmelerini istediğini anlamıştı. Bunun nedenini tahmin edebiliyorlardı.

Ceren gülümseyerek, "Bizi Dostluk Ormanı'na götürüyor," dedi. "Haydi!"

Altın Kedi'yi nehrin karşısındaki Pırlıtlı Ovası'ndan Dostluk Ağacı'na kadar takip ettiler. Bu kocaman meşe ağacı, kurumuş gibi görünüyordu. Ama Altın Kedi ona doğru koşarken birden canlandı. Dalları taze yeşil yapraklar verdi ve üzerinde mis kokulu çiçekler açtı.

Kızlar, bu manzarayı daha önce de görmüştü ama hâlâ nefesleri kesiliyordu.

Altın Kedi patisini, üzerine harfler kazınmış olan ağacın gövdesine doğru uzattı. Kızlar yazı-ları yüksek sesle okumaları gerektiğini biliyordu.

El ele tutuşan Lale ile Ceren, "Dostluk Ormanı!" dedi.

Gövdede, kızların omuzlarına kadar gelen, küçük bir kapı belirdi. Ceren yaprak şeklindeki kola uzanıp kapıyı açtı. Ağaçtan göz kamaştıran, altın renkli bir ışık yayıldı.

Kedi kapıdan geçtikten sonra Lale ile Ceren de başlarını eğip altın renkli ışıltının içine daldılar. Bir karıncalanma hissettiklerinde, küçüldüklerini anladılar.

Işık soldu. Kendilerini bir kez daha gün ışığıyla aydınlanmış, ağaçlarla ve çiçeklerle çevrili açıklıkta bulmuşlardı. İkisi de çok heyecanlıydı. "Zehirli Mantar Açıklığı!" dedi Lale. "Burası çok güzel."

"Ve sihirli," diye soludu Ceren.

Ağaçlardaki yuvaların arasında, Dostluk Ormanı'ndaki hayvanların yaşadığı küçük kulübeler vardı.

Yumuşak bir ses, "Hoş geldiniz," dedi. Dönüp Altın Kedi'ye baktılar. Şimdi ayakta duruyordu. Boyu neredeyse kızların omuzlarına geliyordu ve altın renkli bir eşarp takmıştı.

Ceren ile Lale, kediye sarıldılar. Onlar kucaklaşırken, diğer hayvanlar da kızları selamlamak için koşuyordu.

Boyu kızların dizine gelen küçük bir porsuk, "Merhaba! Ben Berti," dedi. "Hazine Ağacı'nı Boggitlerden kurtardığınızı duydum!"

Boggitler, Grizelda'nın her dediğini yapan korkunç, kirli, pis kokulu uşaklarıydı. Çiçekliği, çalılığı ve hayvanların beslendiği Hazine Ağacı'nı yok etmeye çalışmışlardı.

Ceren porsuğun pençesini sıkarken, "Seninle tanıştığıma sevindim Berti!" dedi. Sonra Lale'ye dönüp, "Buraya daha önce de geldik ama hay-

vanlarla konuşuyor olmak hâlâ çok olağanüstü geliyor, öyle değil mi?" diye fısıldadı.

Lale cevap vermeden bir ciyaklama duydu. Aşağı baktıklarında, güzel, küçük bir fare gördüler.

Lale eğilirken sevinçle, "Moli Titrekkuyruk!" dedi.

Moli'nin elinde özenle hazırlanmış bir paket vardı. Paket, minik fareden iki kat daha büyüktü.

Ceren, "Bugün birinin doğum günü mü?" diye sordu.

"Evet, yavru ördek Eli Sarıkanat'ın," dedi Moli. "Birazdan hepimiz onun

partisine gideceğiz. Hadi Berti, gidip Eli'ye vereceğin hediyeyi paketleyelim."

Koşarken bir yandan da bağıryorlardı, "Yakında görüşürüz!"

Lale, Altın Kedi'ye bakıp "Bizi yardım istemek için mi çağırdın?" diye sordu. "Ceren ve ben, Grizelda'nın bir şeylerin peşinde olup olmadığını merak ettik."

Kedi dostları ciddi görünüyordu. "Olabilir," dedi. "Kelebekler, Söğütağacı Nehri'nde tuhaf bir şeyler olduğunu söylüyor ama ne olduğunu bilmiyorlar."

Ceren gülümsedi. "O zaman öğrenelim. Hadi!"

... ..

... ..

İkinci Bölüm

Yüzgeçlikabuklar Yardıma Geliyor

Ceren ile Lale, Altın Kedi'nin peşinden ormana girdi. Kısa süre sonra gümüş rengi suda parlayan gün ışığını gördüler.

"Bu, Söğütağacı Nehri," dedi Altın Kedi.

"Çok sakın görünüyor," dedi Lale. "Kelebekler neden bir tuhaflik sezmiş acaba?"

Nehre daha yakından bakmaya çalıştı ama güzel bir söğüt ağacı, görüşünü engelliyordu. Nehrin ortasına kadar uzanan taşlar vardı ve Lale

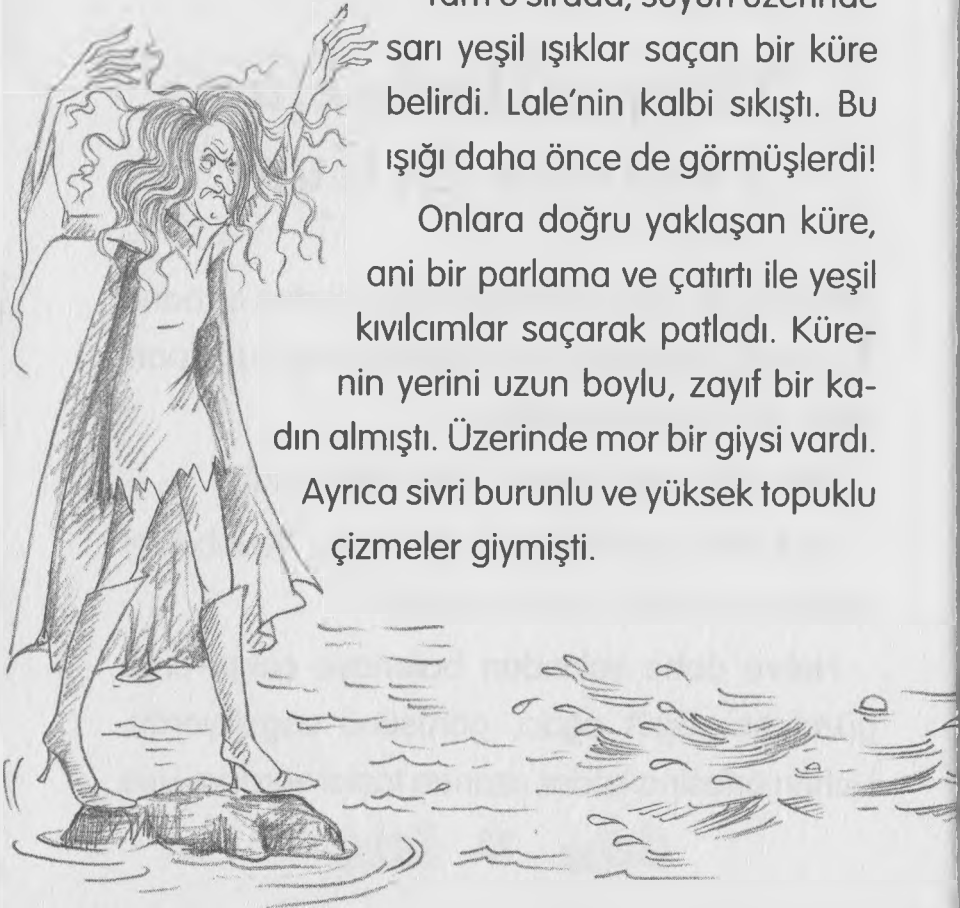
üzerlerinden koşup geniş bir taşın üzerinde durarak etrafını incelemeye başladı. Ceren ile Altın Kedi de kızın peşinden gidip yanında durdular.

“Bir şey görüyor musun?” diye sordu Ceren.

Lale, başını iki yana salladı. Işıltılı su, temiz ve sakın görünüyordu.

Tam o sırada, suyun üzerinde sarı yeşil ışıklar saçan bir küre belirdi. Lale'nin kalbi sıkıştı. Bu ışığı daha önce de görmüşlerdi!

Onlara doğru yaklaşan küre, ani bir parlama ve çattırtı ile yeşil kıvılcımlar saçarak patladı. Kürenin yerini uzun boylu, zayıf bir kadın almıştı. Üzerinde mor bir giysi vardı. Ayrıca sivri burunlu ve yüksek topuklu çizmeler giymişti.

Lale, "Grizelda bu!" diye bağırdı.

Cadı, onlara kötü kötü baktı. Uzun yeşil saçları, başının üstünde yılan yuvası gibi kıvrılıyordu. Hava birden buz gibi olmuştu sanki.

Grizelda dalga geçer gibi, "Aptal kızlar!" dedi. "Ve aptal kedi! Bu sefer planlarımı bozamayacaksınız. Boggitlerim işini bitirdiğinde ormanda ne ağaçlar ne de çiçekler kalacak!" Gülerken gözleri parladı. "Yeşil, yapraklar için değil saçlar içindir!"

Ceren yumruklarını sıktı ve sesinin titremesine engel olmaya çalışarak, "Dostluk Ormanı'nı mahvetmene izin vermeyeceğiz," dedi.

Grizelda kahkaha attı. Sonra saçlarını savurarak bir şeyler mırıldanmaya başladı.

Lale endişeyle, "Ne yapıyor?" diye sordu.

Altın Kedi yutkundu. "Sanırım büyü yapıyor."

Ceren, "Ah, hayır! Nehre bakın!" diye bağırdı.

Suyun dibindeki kum, döne döne yukarı doğru çıktı. Nehir, berraklığını yitirip çamurlanmış, rengi kahverengiye dönmüştü. Yükselmesiyle kızların ayakları suya gömüldü. Kısa sürede, üzerinde durdukları hariç tüm taşlar, nehrin suyuyla kaplandı.

Lale, "Şimdi ne yapacağız?" diye haykırdı.

"İşime burnunuzu sokmayı keseceksiniz, yapacağınız bu!" diye bağırdı Grizelda. "Beni durduramazsınız. Boggitler işlerini bitirdiklerinde tüm hayvanların burayı terk etmesi gerekecek ve ben, Dostluk Ormanı'nı kendim için kullanacağım! Ha ha ha!"

Parmaklarını şıklattı ve sarı bir parıltıyla kayboldu.

"Neyse ki gitti," dedi Lale. "Ama burada kapana kısıldık!"

Altın Kedi "Ve buraya tıklıp kalmışken Boggitlerin planını engelleyemeyiz," diye inledi. "Onlardan bu sefer ne istedi acaba?"

Ceren, suyun içine bakıyordu. "Sizce kıyıya kadar yürüebilir miyiz?"

Lale bir taş alıp "Bunu suya atacağım," dedi. "Eğer düştüğü yeri görürsek o zaman yürüebileceğimiz kadar sığ olduğunu anlarız."

Bunu söyledikten sonra, taşı suya attı.

Plop!

Taş, suya batıp gözden kayboldu.

"Su hâlâ durulmadı," dedi Ceren, "ama belki yüzebiliriz..."

"Ben yüzemem," dedi Altın Kedi. "Ah, ne yapacağız?"

Onlar ne yapacaklarını düşünürken Ceren, suyun içinde bir şeyin kımıldadığını fark etti. Kocaman, yuvarlak, düz bir taşta benziyordu. "Bu da ne?" diye bağırdı. "Yüzen bir taş mı?"

"Bak! Arkasından altı tane daha geliyor," dedi Lale.

Tam o sırada parlak kırmızı bir şey *pat!* diye yüzen ilk taşın önüne çıktı ve yeniden battı.

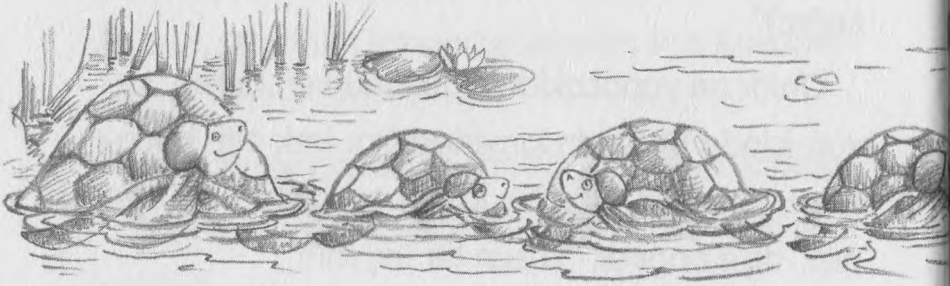
Altın Kedi patilerini çırpıp "Bu bir taş değil, kaplumbağa!" dedi. "Bunlar Yüzgeçlikabuklar ailesi." Patisiyle su sıçrattırken umutla, "Bunu duyacaklardır," diye açıkladı.

Kırmızı leke, yeniden su yüzüne çıktı.

Ceren ile Lale, bunun yüzücü bonesi takmış bir kaplumbağa başı olduğunu anladıklarında gü-lümsediler.

"Selam Altın Kedi!" diye seslendi kaplumbağa.

Her biri parlak renkte bone takmış altı kafa daha sudan çıktı.

Altın Kedi, onlara olanları açıklayıp "Kıyıya çıkmamıza yardım eder misiniz?" diye sordu.

"Tabii, tabii," dedi en büyük kaplumbağa.

Sonra da, "Yüzgeçlikabuklar! Adadan kıyıya doğru dizili taş pozisyonu alın," diye emretti. "Gökkuşağı pozisyonu! İleriiii marş!"

Kaplumbağalar çizgi halinde yüzdü. Her biri yerini aldıktan sonra, bağırarak bonelerinin rengini söylediler.

"Kırmızı!" Bu büyük kaplumbağaydı.

"Turuncu!"

"Sarı!"

"Yeşil!"

"Mavi!"

"La-laci-vert!" dedi küçük kaplumbağa soluk soluğa.

Sonuncu kaplumbağa daireler çizerek yüzüyor, alçak sesle, kendi kendine şarkı söylüyordu. Diğerleri iç çekerek ona seslendi: "Mor! Hadi!"

Hepsi sıraya dizilince Bay Yüzgeçlikabuk seslendi: "Gökkuşağı düzeninde hazır olup beklemede kalın."

"Tamam efendim," diye cevapladılar.

"Sıkı durun!" diye emretti Bay Yüzgeçlikabuk. Birbirlerinin yüzgeçlerini sıkıca tuttular. "Hadi Altın Kedi!"

Ceren ile Lale, nehir kıyısına ulaşmak için kedinin peşi sıra kaplumbağaların üzerinden geçtiler. Kıyıya ulaştınca, Yüzgeçlikabuklara teşekkür ettiler.

"Bir şey daha var," dedi büyük kaplumbağa. "Eğer nehrin yukarisına doğru yürürseniz dikkatli olun. Korkunç Boggitler o tarafa doğru ilerliyordu. Bana kalırsa sorun çıkaracaklar."

Altın Kedi suyun kıyısında yürürken, "Haklı," dedi. "Bence orada, Grizelda'nın emirlerini yerine getiriyorlar."

Kısa süre sonra nehir kıyısına demirlemiş güzel, mavi bir tekne gördüler. Su hizasında sarı pencereleri, güvertesinde sarı bir kabini vardı.

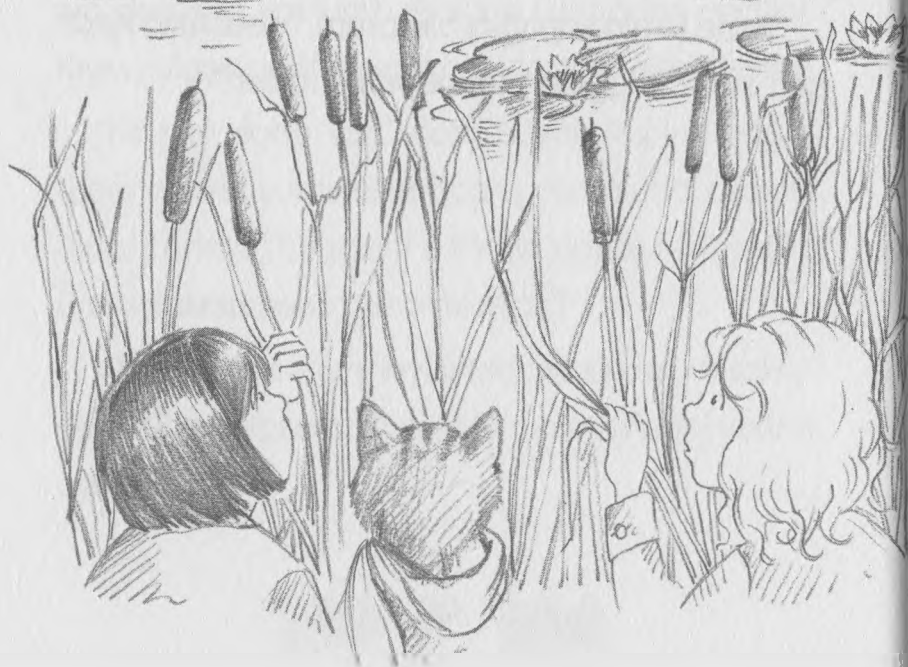
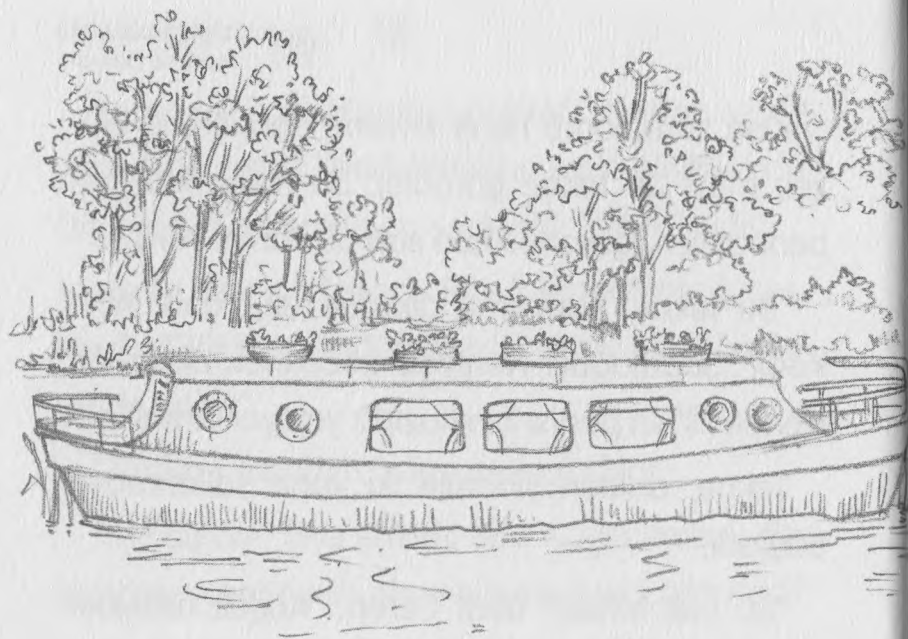
“Bu tekne, Sarıkanat ailesine ait,” dedi Altın Kedi. “Söğütağacı Nehri’ne göz kulak oluyorlar. İçeride Eli’nin partisi için hazırlık yapıyor olmalılar.”

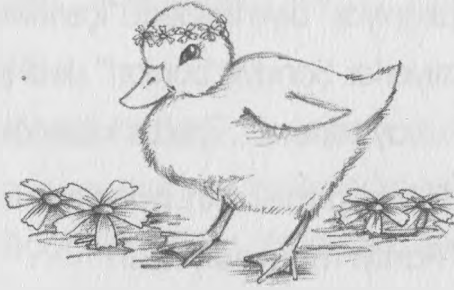
Tekne, aniden şiddetle iki yana sallanmaya başladı.

“Bu çok tuhaf!” dedi Ceren. “Küçük ördekler böyle bir tekneyi bu kadar sarsamaz.”

“Bunu kimin yaptığını biliyorum,” dedi Altın Kedi sert sert. “Boggitler! Teknede olmalılar!”

Üçüncü Bölüm

Teknedeki Boggitler

Tekne, daha da hızlı sallanarak suda köpüklü dalgalar çıkardı.

“Devrilecek!” diye bağırdı Lale.

Tekne gerçekten devrilecekmiş gibi görünürken, Boggitlerin kamaranın çatısına çıktıklarını gördüler. Homurdanıp çığlık atıyorlardı.

Altın Kedi kızları sazlıkların arkasına çekerken, “Saklanın!” diye fısıldadı. “Ah, umarım Sarıkanatlar iyidir!”

Ceren, sazlıkları aralayıp “Boggitler pencerelerden

kamaraya uzanıyor,” diye fısıldadı. “İçeriden bir şeyler alıp nehre atıyorlar. Sandviç bunlar!” dedi şaşkınlıkla. “Ve kek ve... vay canına... işte bir kâse jöle!”

“Bunlar Eli’nin partisi için hazırlanmış olmalı,” dedi Lale. “Partiyi mahvediyorlar!”

Dört pis Boggit, yiyecekleri tekneden fırlatırken kahkahalar atıyordu.

Kirli yeşil, mavi ve sarı renkteki kürkleri, çamurdan keçeleşmişti. Çürümüş kamabaharı andıran kokuları, nehri aşır Altın Kedi ile kızlara kadar ulaşıyordu.

Pongo bir turtayı tekneden fırlatırken, “Onu suya at!” diye bağırdı.

“Hehha, hehha!” diye kıkırdadı Vifi. “Nehri kirletiyoruz!”

“Boggitler, Grizelda’yı mutlu ediyor!” diye bağırdı Rik.

Lale ile Altın Kedi, Sınıf doğum günü pastasını kaldırıp suya atarken nefeslerini tuttular. “Yiyin balıklar! Boggitler hasta olmanızı diliyor!”

Ceren, yeterince şey görmüştü. Ayağa kalkıp “Durun!” diye bağırdı. “Hemen durun!”

Boggitler etraflarına bakınca kızı ve diğerlerini gördü.

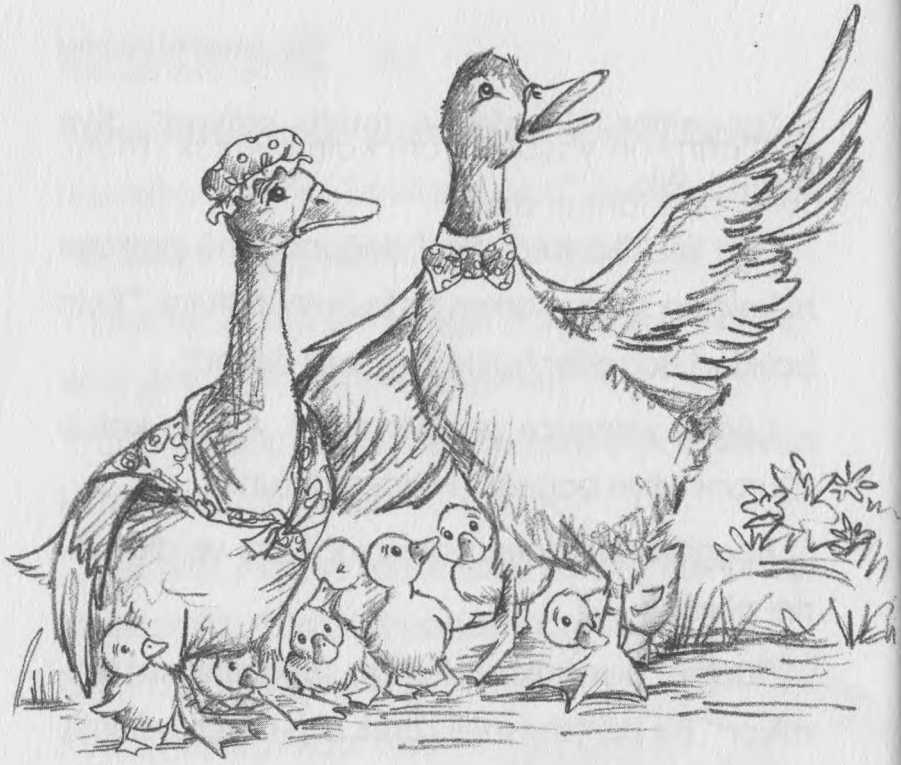
“Kızlar!” diye kükredi Pongo. “Boggitler sizi sevmiyor!” Bir parça vişneli çörek alıp Ceren’e fırlattı.

Kız kenara çekilip “Sarıkanatlara ne yaptınız?” diye bağırdı.

Hemen ardından tüm Sarıkanat ailesi bağırp kanat çırparak nehrin aşağısındaki başka bir sazlığın arkasından çıktı ve onlara doğru uçu.

Telaşla nehrin kıyısındaki Lale ile Ceren’in yanına kondular. Lale, anneleriyle babalarının yanındayken yedi ördek yavrusu saydı.

“Sizi görene kadar bekledik, dışarı çıkmaya korktuk,” dedi Bay Sarıkanat. Bu arada yavru ördekler annelerinin bacaklarının etrafında toplanmıştı.

Bayan Sarıkanat ağlamak üzereydi. “Ne korkunç! Şu Boggitler Eli’nin partisini mahvettiler ve bakın, nehre ne yaptılar.” Bir kanadının ucuyla gözlerini kuruladı. “Eğer böyle devam ederse nehri o kadar kirletecekler ki balık

dostlarımızın yaşam alanı kalmayacak. Diğer nehir canlılarının da.”

Kızlarla Altın Kedi, endişeyle bakiştılar. “Grizelda’nın planı bu olmalı,” dedi Ceren. “Nehri kirletip hayvanları kaçırmak istiyor.” Lale, Bayan Sarıkanat’ın yanında diz çöküp “Size yardıma geldik,” dedi. “Boggitlerin kazanmasına izin vermeyeceğiz.”

“Bir, iki, üç...” dedi Bay Sarıkanat yavrularını sayarken. “Hayır... bir, iki... kımıldamayın çocuklar. Bir, iki, üç, dört...”

“Endişelenmeyin,” dedi Lale. “Ben yere indiklerinde onları saydım. Yedisi de burada.”

“Yedi mi?” diye bağırdı Bayan Sarıkanat. “Sekiz olmalı! Kim eksik?” Ördek yavrularının arasında dolandı. “Lulu ve Mili burada, Niki ve Toko da,” dedi. “Kımıldamayın çocuklar. Beti, Bobo ve Sani de burada. Ah, hayır! Eli nerede peki?”

Lale’nin nefesi kesildi. “Hâlâ teknede olmalı!”

Gözyaşlarına boğulan Bayan Sarıkanat, “Eli

gürültüden nefret eder,” dedi.
“Boggitler onu o kadar ürkütmüş-
tür ki dışarı çıkmaya korkmuştur.”

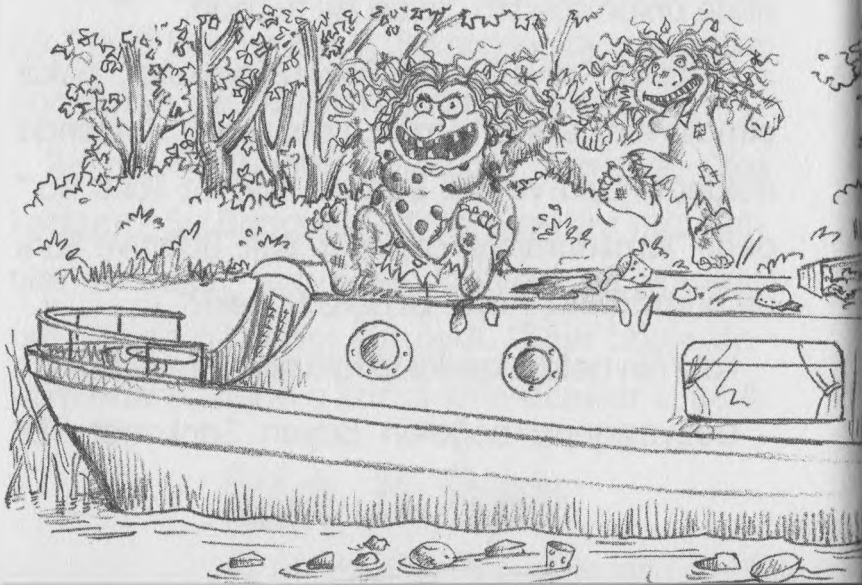
Küçük Beti, “Güvertedeki kova-
nın içine saklanmıştı,” diye atıldı.

Hep birlikte sazlıkların arasından tek-
neye baktılar.

“Orada!” dedi Beti. “Kovayı gördünüz mü?”

Lale şaşkındı. “Evet ama ben sadece kovanın
üstünde duran pembe çiçekler görüyorum,” dedi.

“O, Eli’nin doğum günü tacı,” diye hıçkırdı Lulu.

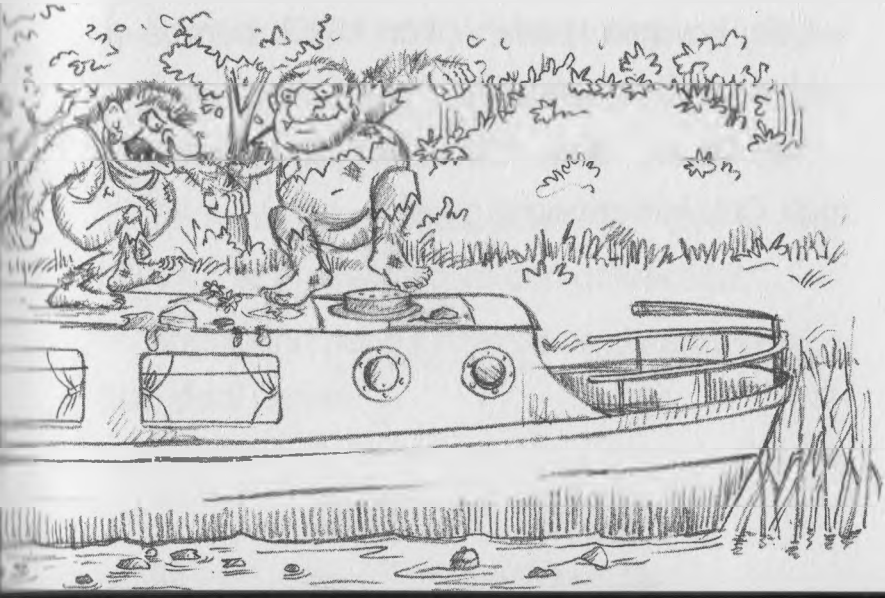

Ceren, ördek yavrusunun yumuşak başını okşayıp "Ağlama," dedi yumuşak bir sesle. "Lale, Altın Kedi ve ben, Eli'yi kurtaracağız. Siz ikiniz benimle gelin!"

Üç arkadaş eğilerek tekneye doğru koştu ve güvertenin kenarına yaslandılar. Ama daha ne yapacaklarına karar veremeden Rik halatı çözdü ve tekne hareket etmeye başladı!

Lale, Ceren ve Altın Kedi, Pongo'nun tekneyi kıyıdan uzaklaştırmasını dehşet içinde izledi.

"Boggitler nehrin nerede başladığını buldu," diye hırladı Pongo.

Rik ve Sınıf ayaklarını yere vura vura dans etti ve bu da teknenin daha çok sallanmasına neden oldu.

Vifi kıkırdadı. "Hehha hehha. Boggitler, ördeklerin teknesini çalacak kadar akıllı. Artık nehri sonsuza kadar pisletebiliriz!"

Lale nefesini tuttu. "Nereye gidiyorlar?"

Altın Kedi, patisini ağızına götürdü. "Nehrin kaynağına gidiyor olmalı. Eğer kaynağı kirletirlerse, suyun tümünü etkiler."

"Ama bu, tüm nehrin kirleneceği anlamına gelir!" diye bağırdı Ceren. "Onları durdurmalıyız!"

Lale, kovanın içinden çıkan küçük pembe çiçekleri son kez görebildi.

"Ah, Ceren," dedi. "Zavallı Eli çok korkmuş olmalı. Onu kurtarmamız gerek!"

Dördüncü Bölüm

Silva ve Kız Kardeşleri

Bay ve Bayan Sarıkanat, kızlarla birlikte paytak paytak Altın Kedi'nin yanına doğru yürüdüler.

Bayan Sarıkanat, "Ah, olamaz! Eli çok korkacak," dedi endişeyle.

"Teknenin arkasından gideceğiz," diye söz verdi Lale, "ve onu sağ salim geri getireceğiz."

"Boggitlerin nehri kirletmesine de engel olacağız," dedi Ceren.

Altın Kedi, Sarıkanat ailesine gülümseyip "Bu kızlar hem akıllı hem de cesur," dedi. "Sözlerini tutacaklardır."

Ceren ayağa kalkıp "Hadi gidelim," dedi.

Altın Kedi ve Lale, nehrin yukarisına doğru, Ceren'in peşi sıra ilerlediler. Tekneyi hâlâ görebiliyorlardı ama nehrin kıyısı çiçek, sazlık ve dikenli böğürtlen çalılılarıyla kaplı olduğundan ona yetişemiyorlardı. Çiçekler ve çalılar kısa sürede o kadar sıklaştı ki daha fazla ilerleyemediler.

"Tekne tamamen gözden kayboldu," dedi Ceren. "Şimdi ne yapacağız?"

Lale, güneşin altında bir şeyin parladığını fark etti. Nehrin üstündeki sık sazlıkların oradaydı. Derken uzun ve kıvrımlı bir boyun gördü.

"Bir kuğu bu!" dedi. "Ama olamaz. Gümüş renkli. Gümüş renkli kuğu olmaz."

"Bakayım," diyen Ceren, sazlıkları kenara çekip "Hey!" diye seslendi. "Kuğuya benziyor ama gelip bakın!"

Lale ile Altın Kedi nehrin kıyısındaki kızın yanına gittiler. Nehrin kenarında hafifçe sallanan, gümüş renkli bir sal vardı. Salın ön tarafı, bir kuğunun başına ve boynuna benzetilmişti. Gümüş benekli üç beyaz kurdele suyla hareket ediyor, biri zarif boyundan diğer ikisi ise ön köşelerden sarkıyordu.

Ceren, "Neden tekneyi yakalamak için bu salı kullanmıyoruz?" dedi. "Hadi, atlayın."

"Hiç kürek yok ki," dedi Lale. "Salı nehrin yukarısına nasıl götüreceğiz?"

Birden ciddi bir ses, "Götürmeyeceksiniz," dedi. "Sal bana ve kız kardeşlerime ait."

Arkalarına döndüklerinde, kar beyazı üç kuğunun ağaçların gölgesinden çıkıp onlara doğru geldiğini gördüler. En öndeki,

çok güzel bir şapka takmıştı. Gagasını kızlara doğru uzatırken acımasız ve kibirli görünüyordu.

“Dikkat edin kızlar,” diye mırıldandı Altın Kedi. “Kuğular her zaman dost canlısı değildir.”

“Biliyorum,” dedi Lale. “Bir keresinde hastane-
de bir kuğuya bakmıştık. Onu beslemek için kü-
mese girdiğimde beni dışarı kovalamıştı. Sonra
da sert gagasıyla kapiya vurmuştu!”

Ceren “Ben de dikkatli olurum,” diye fısıldadı. Sonra kuğulara gülümseyip “Özür dilerim,” dedi. “Bir ördek yavrusunu kurtarmaya çalışıyoruz. Bu yüzden nehrin yukarisına gitmemiz gerek. Salınızı kullanabilir miyiz? Lütfen?”

Kuğu kardeşler birbirlerine baktılar. “Ne dersin Silva?” dedi kuğulardan biri.

Silva isimli kuğu, “Sanırım izin verebiliriz,” dedi. “Ama karşılığında bir şey isteriz.”

“Ne isterseniz,” dedi Lale.

Silva en sevdiği kolyesini kaybettiğini söyledi.

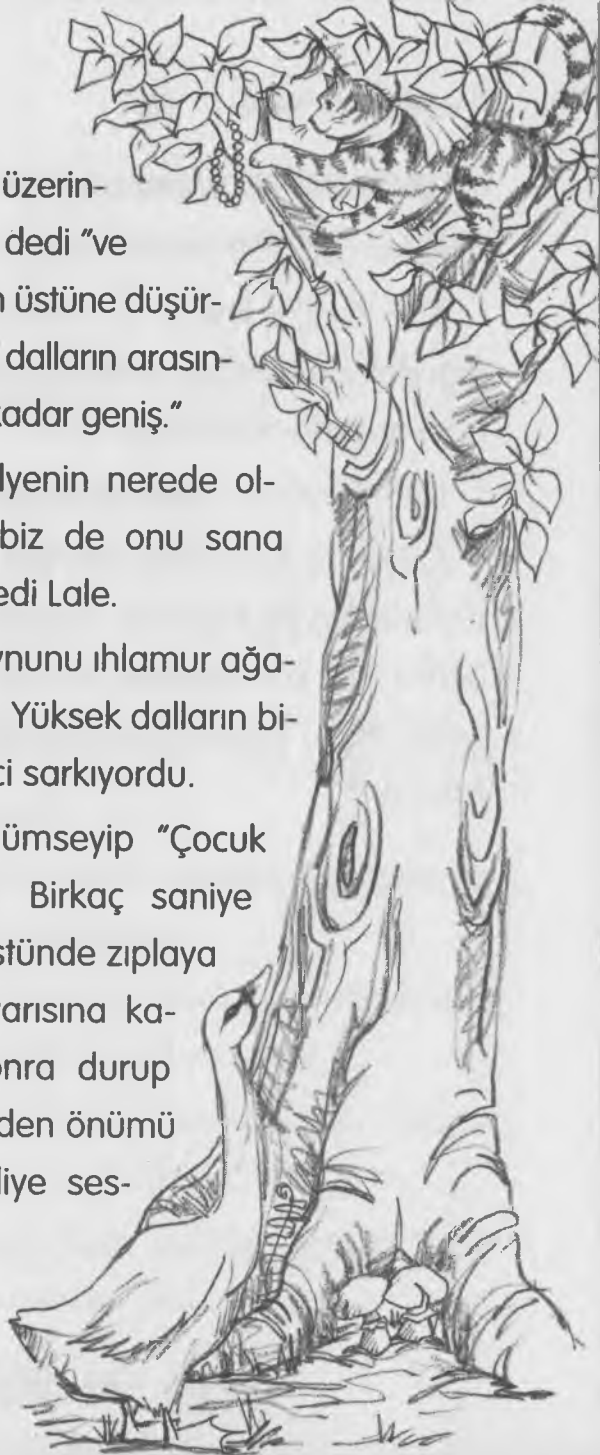

"Dik bir yamacın üzerinden uçuyordum," dedi "ve kolyemi bir ağacın üstüne düşürdüm. Kanatlarım, dalların arasında uçamayacak kadar geniş."

"Silva, bize kolyenin nerede olduğunu göster, biz de onu sana geri getirelim!" dedi Lale.

Kuşu, zarif boynunu ıhlamur ağacına doğru uzattı. Yüksek dalların birinden, bir dizi inci sarkıyordu.

Altın Kedi gülümseyip "Çocuk oyuncacı!" dedi. Birkaç saniye içinde, dalların üstünde zıplaya zıplaya ağacın yarısına kadar tırmandı. Sonra durup "Yapraklar yüzünden önümü göremiyorum," diye seslendi kızlara.

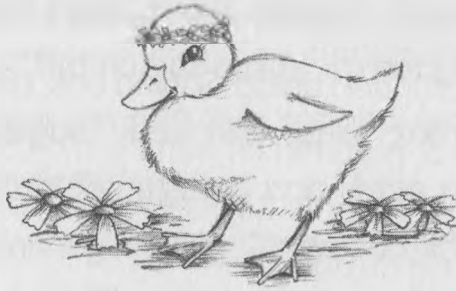
Lale kediye yol göstererek, "Az kaldı," dedi.
"Hemen üstündeki dalda. Sağına bak, göreceksin!"

Altın Kedi, patisinin bir hareketiyle kolyeyi takıldığı daldan kurtardı. Böylece kolye, Lale'nin ellerinin arasına düştü.

Lale "Buyurun," diyerek kolyeyi Silva'ya verdi.

Kolyesine kavuştuğu için çok mutlu olan kuğu, tüylerini keyifle kabartıp "Teşekkür ederim!" dedi. Sonra kız kardeşlerine dönüp "Hadi bayanlar sala!" dedi. "Kurtarmamız gereken bir ördek yavrusu var!"

Beşinci Bölüm

Adaya Yolculuk

Ceren, dikkatle sala bindi. Altın Kedi ve Lale de onu takip etti.

Kuğular, gümüş renkli kurdeleleri gagalarına alıp salı çekmeye başladılar.

Nehirde, kuş cıvıltıları ve sineklerin vızıltısı dışında ses yoktu. Lale bir elini suya soktu.

“Bu harika bir yolculuk olurdu,” dedi, “tabii Eli ve Boggitler yüzünden endişeli olmasaydık.”

Altın Kedi nehrin ikiye ayrıldığı akıntıyı işaret edip “Neredeyse geldik,” dedi.

"Ama hangi taraftan gideceğiz?" diye sordu Ceren. "Sağdan mı, yoksa soldan mı?"

"Fark etmez," dedi Altın Kedi. "Sağdan gidersek' adanın etrafından dolaşıp sol tarafa çıkmış oluruz. Nehir bu kadar."

Gözleri fal taşı gibi açılan Lale, "Yani kaynak adada olmalı!" dedi. Altın Kedi başını salladı. "Evet, Gizemli Labirent'in tam ortasında gizli."

Lale ile Ceren birbirlerine baktılar.

Gizemli Labirent! Kulağa eğlenceli geliyordu!

Ada, yüksek ve kalın çitlerle çevrelenmişti.

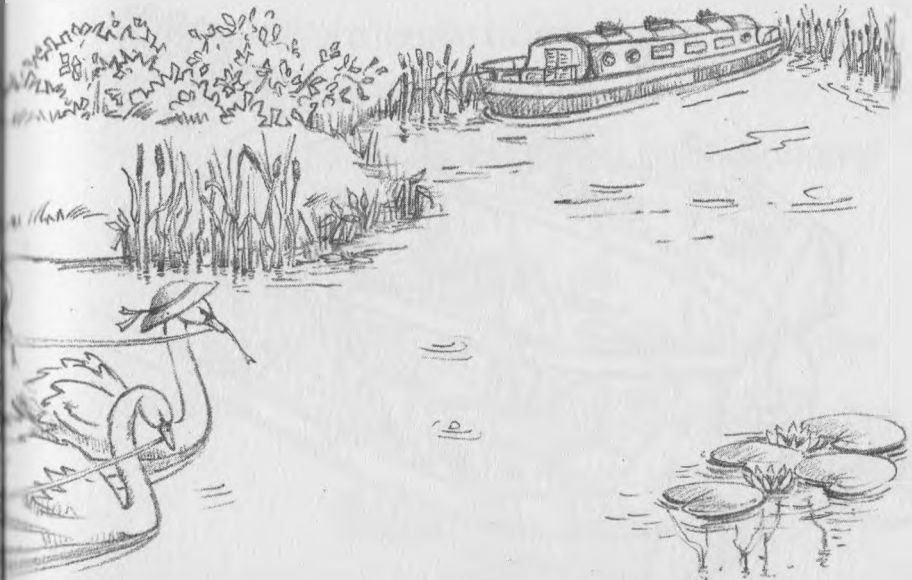
Kuğular salı kıyıya kadar çektiler ve Ceren bağı-
rana kadar kıyının etrafında sürüklediler.

“İşte tekne orada!” diye seslendi kız. “Hemen
önümüzde demirlemiş.”

Lale, ellerini gözlerine siper ederek “Sakin gö-
rünüyor,” dedi. “Boggitler, Gizemli Labirent’e gidip
nehirin kaynağını aramaya başlamıştır herhalde.”

“Hadi,” dedi Ceren. “Oraya onlardan önce va-
rıp kaynağı kirletmelerine engel olalım.”

Altın Kedi, “Bir dakika, Eli’ye ne olacak?” dedi.
“Büyük olasılıkla hâlâ teknede bir yerde saklanıyor.”

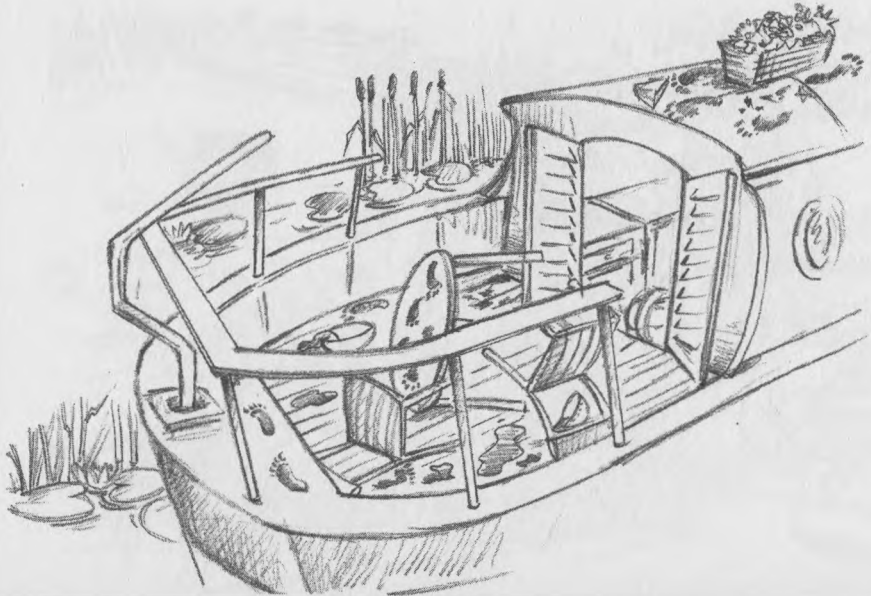

Sonra "Silva," diye seslendi, "salı teknenin yanında durdurun lütfen."

Kuğular salı, kıyıda duran teknenin yanına kadar sessizce çektiler.

Altın Kedi, Ceren ve Lale kıyıya atlayıp kuğulara teşekkür ettiler. Sonra da dikkatle tekneye çıkıp Eli'yi aramaya koyuldular. Boggitler tekneyi o kadar dağıtmışlardı ki içi tanınmayacak hale gelmişti. Mobilyalar kamaradan çıkarılıp güvertere atılmıştı. Tavani, ezilmiş yiyeceklerle kırıntılar kaplamıştı ve her tarafta kocaman, kirli ayak izleri vardı.

Lale bir yığın çöpü ayağıyla kenara iterken yüzünü buruşturdu. "Şu Boggitler etrafı ne kadar da pisletmişler!"

Birlikte ördek yavrusunu arayıp ona yavaşça seslendiler ama ufaklık hiçbir yerde yoktu.

Altın Kedi üzüntüyle "Zavallı Eli! Çok korkmuş olmalı. Üstelik bugün doğum günü!" dedi.

Lale kedinin patisini tutarak, "Üzülme," dedi. "Onu kurtarmak için elimizden geleni yapacağız."

Yeniden kıyıya atlayan Ceren, sola dönerek "Bunu yapmak için önce onun nerede olduğunu öğrenmeliyiz," dedi. "Bu tarafa gidelim."

Birden "Eli'yi o tarafta bulamazsınız," diyen ince bir ses duyuldu.

Kızlar ve Altın Kedi etraflarına bakındılar ama kimseyi göremediler.

"Bunu kim söyledi?" dedi Lale.

İnce ses, "Ben söyledim! Aşağı bakın!" diye seslendi.

Altın Kedi bir ayçiçeğinin sapına bakarken, "Ah, bu Benekli Kırmızıceket!" diye bağırdı. Çiçeğin sapında güller yüzlü, küçük bir uğur böceği oturuyordu.

"Merhaba, Altın Kedi," dedi Benekli.

"Merhaba Benekli! Bunlar arkadaşlarım Ceren ile Lale," dedi Altın Kedi. "Eli Sarıkanat'ın yerini bildiğin için mi öyle dedin?"

"Evet, biliyorum," dedi Benekli. "Boggitler görmeden yavaşça tek-neden kaçtığını gördüm. Gizemli Labirent'e doğru gitti."

Lale, çok endişelenmişti. "Onun gibi küçük bir ördek yavrusu, labirentte yolunu nasıl bulacak? Sonsuza dek kaybolabilir!"

Gülümseyen Altın Kedi, "Ona bir şey

olmayacak," dedi. "Sarıkanatların görevlerinden biri, nehrin kaynağını temiz tutmaktır. Eli, buraya defalarca gelmiştir. Hatta..." diye devam etti, "Boggitlerden saklanmak için en güvenli yer olacağını düşünüp doğrudan oraya gitmiştir."

"Bu iyi," dedi Ceren. "Ama ya Boggitler de onu izlemişse? O zaman onları doğruca kaynağa götürmüş olur!"

"O zaman acele edelim. Yardımların için teşekkür ederiz Benekli," dedi Altın Kedi.

Benekli kanatlarını çırpmadan önce, "Rica ederim! Umarım onu bulursunuz," diye cevap verdi.

Üç arkadaş Gizemli Labirent'e girdiler. Lale'nin kalbi küt küt atıyordu. Ceren ile ikisi, endişeyle bakiştılar. Labirentte yollarını Boggitlerden önce bulabilecekler miydi? Altın Kedi de endişeli görünüyor, kuyruğunu bir sağa bir sola sallıyordu.

Çitlerin arasında kızlara yol gösterirken, "Şu tarafa bakalım," dedi.

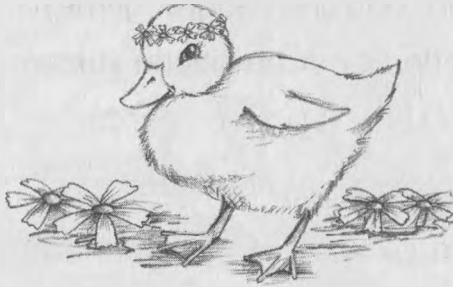

Labirentin ortasına doğru gitmeye çalışarak sessizce ilerlediler. Ama çitlerin yüksek duvarları, bir sağa bir sola doğru kıvrılıyordu.

Çok geçmeden kayboldular!

Bir başka çıkmaz yola girdiklerinde "Şimdi ne yapacağız?" diye sızlandı Lale. "Ne kadar uğraşsaksak uğraşalım, Eli'yi asla bulamayacağız!"

Altıncı Bölüm

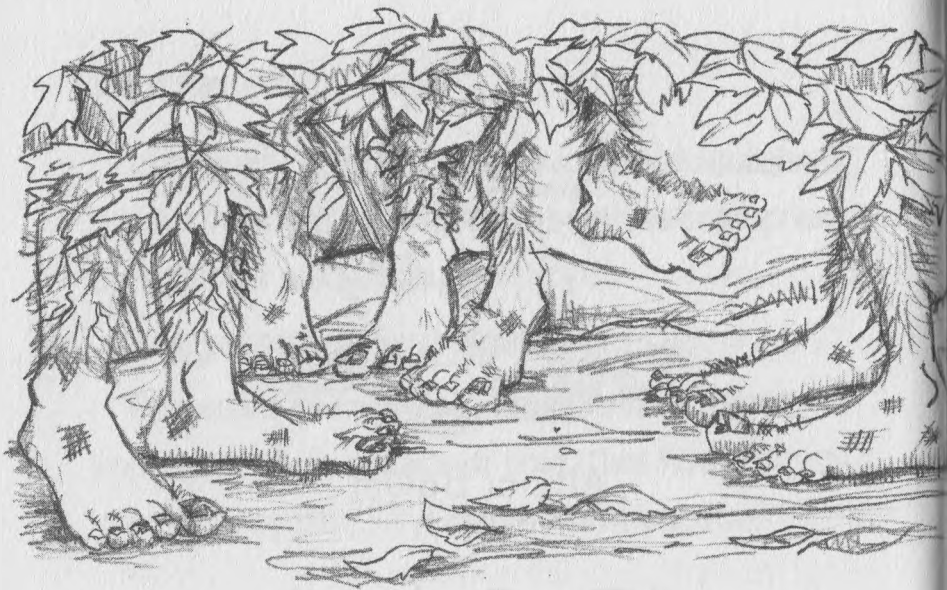
“Ez Onları! Parçala!”

Kızlar, çitin diğer tarafından gelen paldır küldür ayak sesleri üzerine durdu. Ayak seslerini, burun çekme sesleri izledi.

“Boggitler!” diye fısıldadı Altın Kedi. “Çok yakındalar.”

Yere çömelip çitteki bir boşluğun arasından baktılar. Tek görebildikleri, dört çift tüylü, pis tırnaklı, kirli ayaktı.

Sinif'in sesini duydular. Öfkeyle, "Bodda, bod-
da, bodda!" deyip duruyordu.

"Boggitler yıllardır labirentte," diye sızlandı Vifi.
"Şimdi de Boggitler yine çıkmaz sokakta."

"Yolumuza iğrenç çitler çıkıyor," diye kükre-
yen Pongo'nun sesini duydular. "Boggitler on-
ları ezsin!"

"İyi fikir," dedi Rik. "Boggitler, nehrin kaynağını
çabucak bulacak ve kirletip pis kokulu yapacak."

"Çalılıarı ez," dedi Vifi. "Ez onları! Parçala!"

"Hepsi yıkılsın!" diyerek kahkaha attı Sinif. "Ha-
aarh! Haaarh!"

Ceren ile Lale neler olduğunu göremeseler de duya-biliyorlardı.

Boggitler tekme atıyor, homurdanıyor, yıkıyor, parçalıyordu; dallar da çıtırdayıp güm! diye yere düşüyordu.

Boggitler başka bir yöne doğru ilerleyince sesler zayıfladı.

"Yardıma ihtiyacımız var," dedi Lale. "Baykuş Bay Zekitüy'den yardım istesek? Barakasında bir sürü icadı var. Eli'yi bulmamızı sağlayacak bir icadı da vardır belki."

"İyi fikir," dedi Ceren, "ama Bay Zekitüy'ün barakası buradan çok uzakta. İstedığımız kadar yüksek sesle bağırabiliriz ama bizi duyamaz."

“Aslında sizi kaçık ve set duyuyorum,” diyen bir ses geldi yukarıdan. “Yani, açık ve net demek istedim.”

“Bay Zekitüy!” diye bağırdı kızlar. Baykuş hemen tepelerinde uçuyordu. Sırtına pervane, onun ucuna da bir kayış takmıştı.

Ceren, şaşkınlıkla kuşa bakıyordu. “Kendini helikoptere dönüştürmüş!” derken, Bay Zekitüy onlara doğru yaklaşıp başlarının üstünde asılı kaldı.

“Benekli Kırmızıceket yanıma geldiğinde anaçların yani ağaçların üzerinde uçuyordum. Eli’yi bulmak için yardıma ihtiyacınız olabileceğini söyledi,” dedi. Sonra labirente

göz gezdirdi. "Çitler birbirine çok yakın ama kasın sorkmayın!"

Lale güldü. "Sakın korkmayın demek istiyor!"

Ceren, "Seni gördüğümüze çok sevindik!" dedi baykuşa.

Bay Zekitüy, bir ip yardımıyla onlara bir şey uzattı. Uzun sapın sonunda yuvarlak bir disk vardı. Altın Kedi uzanıp ipin ucunda asılı duran aleti aldı.

"Topraktaki metalleri bulan aletlere benziyor," dedi Lale. "Bekle, sapında bir şey yazıyor." Onu çevirip okudu: "Tüy Bulucu."

Şaşkın şaşkın bakiştılar. Sonra Ceren yukarı doğru seslendi, "Bay Zekitüy, bu ne için?"

"Bügmeye das... yani dügmeye bas," dedi Bay Zekitüy. "Sizi Eli'ye götürecekt!"

"Vay canına!" dedi Lale.

"Tüylerin çekim alanına giriyor," dedi baykuş. "Yavru kuşlar hep kaybolur ben de tüçük kurşuları bununla buluyorum."

Lale kıkırdayıp "Sanırım küçük turşuları demek istediniz," dedi. "Teşekkürler."

Cümlesini bitirmeden arkalarından bir çatırtı duyuldu. Koca bir çit yere yıkılmıştı!

Kızlar, şaşkın şaşkın Boggitlere bakıyordu!

Bir an kimse kıpırdamadı. Sonra Pongo, koca, pis dişlerini göstererek sırıttı.

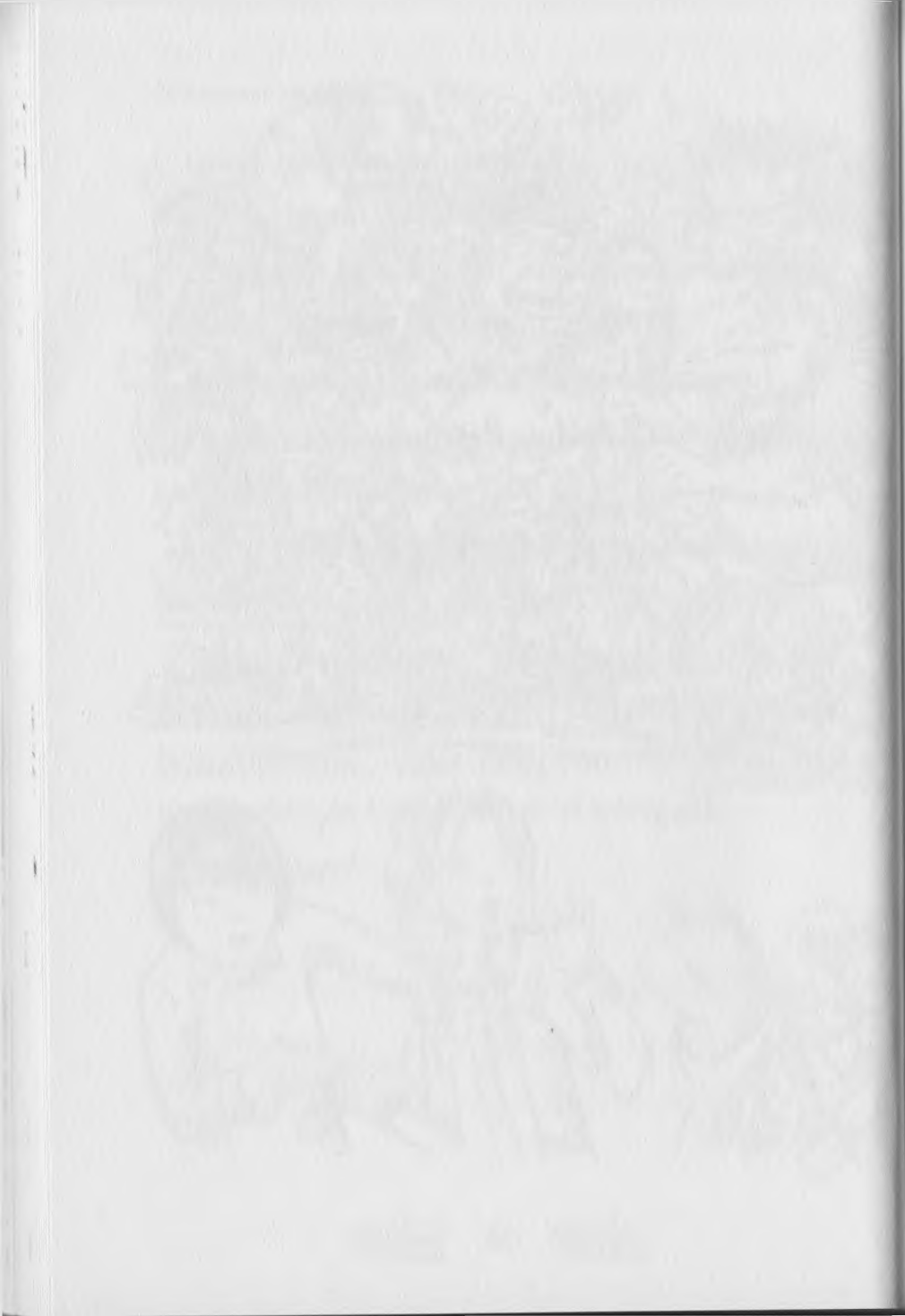
Kaba sesiyle, "Boggitler baykuşun neyin peşinde olduğunu merak etti," dedi.

Sonra Bay Zekitü'y'e, "Uç git baykuş!" diye bağırdı. "Kızlar ve kedi, bu sefer Grizelda'nın planını bozamayacak." Diğer Boggitlere dönüp iğrenç, tüylü kafasıyla Ceren ve Lale'yi işaret etti.

"Yakalayın!"

Yedinci Bölüm

Vahşî Takip

Boggitler kızlara doğru atılırken Ceren de Tüy Bulucu'yu çalıştırdı. Alet ileri doğru fırladı ve kızı Gizemli Labirent'in içinde sürüklemeye başladı.

Altın Kedi ile Lale, onun peşi sıra giderken bir sağa bir sola dönüyorlardı.

İtişip kakışan Boggitleri arkalarında bıraktılar.

"Pongo bana çelme taktı!" diye kükredi Rik.

"Vifi, Pongo'yu itti!" diye bağırdı Sinif.

"Oof!"

"Aay!"

"Aaah!"

Lale arkasında kavga eden Boggitlere baktı. Ayağa kalkmaya çalışıyorlardı.

"Daha hızlı, Altın Kedi!" diye seslendi.

Tüy Bulucu, uzun çitlerin arasında sağa, sola ve ileri doğru gidiyordu. Ceren'in elinde tuttuğu alet, düşen çitlerin arasında zikzaklar çizerken Lale ve Altın Kedi de hemen arkasındaydı.

Ama Boggitler onlara yaklaşmıştı! Lale aniden kocaman, tüylü bir elin omzuna dokunduğunu hissetti. Bu Pongo'ydu ve iğrenç kokuyordu!

Çığlık atıp onu itti ve hızla, Ceren ile Altın Kedi'nin peşinden koştu. Tam *Boggitler bizi*

yakalayacak! diye düşünürken, Tüy Bulucu çitlerin arasındaki bir boşluğa doğru atıldı. Ceren aletin arkasından kayarken, Lale ve Altın Kedi de kızın peşi sıra boşluktan içeri girdi.

Tüy Bulucu, Ceren'i sürüklerken, "Bu delik Boggitler için çok küçük!" diye bağırdı kız. "Buradan geçemezler."

Haklıydı. Bir süre sonra Sınıf'in sesi duyuldu. "Ben sıkıştı!"

"Kıvılda Rik," diye hırladı Pongo.

Rik, "Yapamıyorum!" diye çıkıştı. "Sınıf'in koca poposu önümde."

"Boggit çekil!" diye kükredi Vifi.

O sırada Lale, bir bip sesi duydu. "Bu, Tüy Bulucu'nun sesi!" dedi. "Eli'ye yaklaşmış olmalıyız."

Ceren'in peşinden köşeyi döndüler.

"Daha hızlı!" diye bağırdı Lale. "Çitin diğer tarafından Boggitleri duyabiliyorum!"

Tüy Bulucu artık art arda biiplemeye başlamıştı.
Biip! Biip! Biip!

"Gittikçe yaklaşıyoruz," dedi Altın Kedi.

Biip! Biip! sesi *bipbipbipbip* olmaya başlayınca çitlerin arasından fırladılar ve kendilerini aydınlık bir çimenlikte buldular! Kristal gibi berrak kaynak suyu açıklığın ortasında fıskiye gibi yükselirken, baloncuklar çıkarıyordu. Su yere dökülürken her yöne giden küçük kanallar oluşturuyordu.

"Kaynak!" dedi Ceren heyecanla. Bir yandan da soluklanmak için Tüy Bulucu'ya yaslanıyordu.

"Bakın!" diye bağırdı Lale. "Eli de orada!"

Küçük ördek yavrusunun doğum günü tacı kırılmıştı. Sıçrayan sulardan oluşmuş küçük gölette yüzüyordu. Korkudan fal taşı gibi açılmış gözleriyle "Boggitler!" diye mırıldandı.

Lale tam onun yanına gidecekken Boggitler çimenliğe girdiler. Rik, heyecanla zıplayıp "Boggitler kaynağı buldu!" diye bağırdı.

Vifi, Sinif ve Pongo etrafta şapşal şapşal dans

ediyor, "Boggitler artık nehri kirletebilecek!" diye şarkı söylüyorlardı.

Ceren, Altın Kedi'ye göz kırpıp "Bir planım var," diye fısıldadı. "Lale, sen Eli ile ilgilen." Sonra yüksek sesle konuşmaya başladı, "Altın Kedi çabuk ol.

Hemen bulduğumuz şu iğrenç çöp yığınlarına geri dönelim. Boggitlerin onları bulmasına izin veremeyiz. Çöplerle nehri mahvederler!”

Sonra Altın Kedi ile ikisi, birlikte koşmaya başladılar.

Boggitler, neşeyle zıplayarak onları takip etti.

Vifi, “Aptal kız, bize güzelim çöplerin yerini söyledi!” diye bağırdı.

Pongo, “Haaarh! Haaarh!” diye kahkaha attı. “Boggitler çöpleri nehre atacak. Nehri çamurlu, pis kokulu bir bataklığa çevirecekler!”

Rik soluk soluğa köşeyi dönüp gözden kaybolurken “Boggitler, Grizelda’yı mutlu edecek!” dedi.

Lale, Eli’yi kucağına aldı. Titreyen yavrunun tüylerini okşayıp “Artık güvendesin,” dedi ona.

Eli titreyen bir sesle “Çok korktum,” deyip kıza sokuldu. “Kardeşlerimin doğum günüm için yaptığı taç da mahvoldu.”

Lale, ördeğin tüylü başını öpüp “Üzülme Eli,”

dedi. "Sana ilki kadar güzel bir taç yapacağız."

Birden üstlerinden bir baykuş sesi geldi.
"Huu huu!"

Lale gülümseyerek yukarı baktı.
Bay Zekitüy "Uuh uuh!" sesini bile yanlışı çıkarıyordu!

Baykuş aşağı doğru, "Eli, buradan nasıl çıkacağız-mızı hatırlıyor musun?" diye seslendi.

Eli başını salladı. Kana-dındaki tüyleri titreterek "Bu taraftan Lale. Sana yolu göstereyim," dedi.

Ceren ile Altın Kedi, Boggitlerin görüş alanından çıkınca bir çitin altına saklandılar.

Boggitler, onları görmeden yanlarından geçip gitti.

Ceren, Altın Kedi'nin patisini sıkıp "Onları kandırdık," diye fısıldadı neşeyle.

Öfkeli bir ses duyuldu, "Kızlar gitmiş!"

Sonra Rik kükredi, "Boggitler, kaynağı bulmuştu. Şimdi Boggitler kayboldu. Boggitler nehri kirletmeyecek."

"Grizelda sinirlenecek," diye homurdandı Vifi. "Planı işe yaramadı."

Sınıf "Pongo hata yaptı!" diye cırladı ve büyük bir kavga koştular.

Onlar kavgaya tutuşunca Altın Kedi alçak sesle, "Gidelim!" dedi Ceren'e.

Ceren bir pervane sesi duydu. Yukarıya bakınca, tepelerinde süzülen Bay Zekitü'yü gördü ve dikkatini çekmek için elini salladı.

"Beni izleyin!" diye seslendi Bay Zekitü. "Sizi labirentten çıkaracağım."

Altın Kedi ile Ceren yavaşça ilerlerken çatlamış

ve korkmuş bir ses duydular.
"Sınıf gece çöktüğünde bu-
rada olmak istemiyor. Cana-
varlar gelebilir."

"Sadece çit var, canavar
yok," dedi Pongo.

Ama sesinden, bundan
pek emin olmadığı anla-
şılıyordu.

Altın Kedi ile Ceren çıkı-
şa ulaştılar. Kucağında Eli'yi
taşıyan Lale, çıkışta onları
bekliyordu.

"Dinleyin," dedi. "Boggitlerin sesini duyuyor
musunuz? İyice telaşlandılar."

Rik labirentin derinliklerinden, "İmdat!" diye
bağırды. "İmdat! Boggitler kayboldu!"

"Vifi, Grizelda'nın kulesindeki çamur havuzunu
istiyor!"

"İmdat!"

Bay Zekitü, geri gidip onları dışarı çıkarmayı önerdi. Tüy Bulucu'yu almak için ipini aşağı sarkıtırken, "Bence Grizelda'nın planını unutmuşlardır," diye kıkırdadı.

Lale aleti ipe bağlarken "Yardımlarınız için teşekkür ederiz," dedi.

"Harikaydınız!" dedi Ceren de.

"Bay Zekitü," dedi Altın Kedi, "Boggitleri kaynaktan uzaklaştırırsınız, değil mi?"

"Tabii ki siz kasın sorkmayın," dedi baykuş uçarken. Geride kalanlar, kahkahalarla güldü.

Hep birlikte tekneye doğru gittiler.

"Biz adadan çıkabiliriz," dedi Lale, "ama Boggitler ne olacak? Onları burada bırakamayız."

"Bırakalım yüzünler," dedi Ceren.

"Ama onlar temiz sudan nefret eder," dedi Altın Kedi. "Asla suya girmezler."

Sert ve berrak bir ses, "Biz gagalarsak girerler," dedi.

Ceren kuğuyu görünce, "Silva!" diye bağırdı.

“Bağırışları duyduk ve yardıma ihtiyacınız olabilir diye bekledik,” dedi Silva. “Kız kardeşlerim ve ben, Boggitlere göz kulak oluruz. Siz tekneye gidin.”

Lale, kollarında tuttuğu küçük ördek yavrusuna gülümseyerek “Yakında aileneye kavuşacaksın,” dedi.

Eli mutlulukla, “Ah, teşekkür ederim,” dedi ve hemen uykuya daldı.

[The page contains extremely faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the document. The text is arranged in several paragraphs and is completely unreadable.]

Sekizinci Bölüm

Güller ve Kekler!

Nehir akıntısı, tekneyi kısa sürede kıyıdaki yerine götürdü. Oraya vardıklarında, telaşlı kanat çırpmalarıyla ve bir sürü heyecanlı vak vak sesiyle karşılandılar.

Bay ve Bayan Sarıkanat, Eli'ye kavuştukları için çok mutluydu. Kız ve erkek kardeşleri de onu gördüklerine çok sevinmişlerdi. Paytak paytak yürüyüp Eli'nin etrafını sardılar ve gagalarını tokuşturdular.

"Bize başından geçen macerayı anlat," diye yalvardılar.

Eli'nin annesiyle babası, kızlarla Altın Kedi'ye, Söğüştağacı Nehri'ni kurtardıkları için teşekkür ettiler.

"Grizelda'nın planı başarılı olsaydı ne yapardık bilmiyorum," dedi Bayan Sarıkanat. "Ama en çok Eli'yi kurtardığınız için teşekkür ederim." Sıcacık tüyleriyle her birini sıkıca kucakladı.

Bay Sarıkanat el sıkışmak için kanadını uzattı ama sonra fikrini değiştirip o da kızlara sarıldı.

"Şimdi," dedi karısı, "Eli'nin doğum günü partisini hâlâ yapabiliriz. Hadi tekneye gidip kutlama için hazırlık yapalım!"

Lale, Ceren ve Altın Kedi, onların temizlik yapmalarına ve yiyecek bir şeyler hazırlamalarına yardım etti. Bay Sarıkanat uçup, Eli'nin arkadaşlarına partinin yapılacağını haber verdi. Temizlik bitince Lale ile Ceren dışarı çıkıp ovada güzel bir gül çalılığı buldular. Birlikte yeni bir çiçekli doğum günü tacı yaptılar ve onu tekneye götürüp Eli'nin başına taktılar.

Eli neşeyle, "Teşekkür ederim Lale ve Ceren!" dedi.

Çok geçmeden herkes teknenin yanında, nehir kıyısındaki büyük masada oturuyordu. Eli'nin hayvan dostlarının çoğu gelmişti. Porsuk Berti, Moli Titrekkuyruk ve tabii ki Bay Zekitüy de oradaydı.

Yüzgeçlikabuk ailesi gökkuşağı şeklinde dizilmişti ve göbeklerine koydukları çay fincanlarıyla sırtüstü yüzüyorlardı.

Aniden teknenin kenarından bir gürültü duyuldu. Oraya bakınca, Silva ile kız kardeşlerinin güçlü gagalayla tekneye vurduklarını gördüler.

"Partime hoş geldiniz!" diye bağırdı Eli.

Herkes tatlıya, fındığa, kızılıcak kurabiyelerine, mantarlı böreğe ve nane limonlu gazozaya doyunca, Bayan Sarıkanat bir tepsi küçük doğum günü keki getirdi. Her kekin üstünde pasta kremasıyla yapılmış güller vardı.

Eli, Ceren ile Lale'ye, "Tüm kekleri ben süsle-dim," diye fısıldadı çekinerek. "Boggitler onları bulamadığı için çok mutluyum." Yumuşak kanat-larının uçlarıyla kızlara dokunup "Beni kurtardığı-nız için teşekkür ederim," dedi "ve nehri güvende tuttuğunuz için!"

"Rica ederiz," dedi Lale. "Doğum günün kutlu olsun Eli!"

Artık gitme vakti gelmişti. Herkese hoşça kalın diyen Ceren ile Lale, Altın Kedi'nin peşinden altın yapraklı, sihirli ağaca doğru gittiler. Kedi, patisiyle ağaca dokundu ve gövdede bir kapı belirdi.

"Grizelda, planı başarısız olduğu için çok öfke-lenecek," dedi kızlara. "Tüm hayvanları kaçırmā-nın başka bir yolunu bulup yine gelecek."

"Bunu yaptığında bizi bul," dedi Ceren. "Onu durdurmak için elimizden geleni yaparız!"

Altın Kedi, kızlara sarılıp onlarla vedalaştı. Lale ağaçtaki kapıyı açınca kızlar, altın renkli, parlak ışığa doğru adım attı. Işık solduğunda, kendilerini bir kez daha Pırlı Ovası'nda buldular.

Ceren gözlerini ovuşturarak "Vay canına," dedi. "Bir ördek teknesi, Gizemli Labirent ve Tüy Bulucu... olağanüstü bir maceraydı!"

Nehre doğru gittiler. Sudaki taşların üzerinde yürürken Yüzgeçlikabukları düşünüp kıkırdadılar.

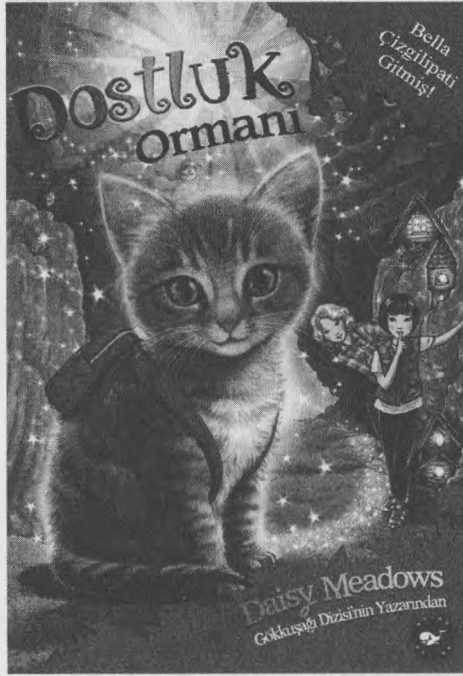
Az ileride Ceren'in babasını gördüler. Kıyıda diz çökmüş, kek kırıntılarıyla ördek yavrularını besliyordu.

"Merhaba kızlar," dedi. "Lale'nin babası bu küçük dostları az önce serbest bıraktığınızı söyledi. Ben de onlara bir şeyler getireyim dedim." Güldü. "Bu, ördeklerin çay partisine benzedi!"

Kızlar da bakışıp gülüştüler.

Onlar, ördeklerin çay partisinin nasıl olduğunu çok iyi biliyorlardı!

Dostluk Ormanı - 4

Grizelda, sırf eğlence olsun diye, Dostluk Ormanı'nı mahvetmeye çalışıyor! Lale ile Ceren, gelecek maceralarında kedi yavrusu Bella'ya yardım edecekler.

Bella Çizgilipati Gitmiş

